

Disney

100

rozprávok

Disney

100 rozprávok

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

EGMONT

Disney
100 rozprávok – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

OBSAH

POPOLUŠKA: Narodeniny s prekvapením	5	LEVÍ KRÁL: Suchá strava	30
PINOCCHIO: Darček od Geppetta	6	BAMBI: Zobuď sa, Kvet!	31
KNIHA DŽUNGLE: Poďme na ryby!	7	KRÁSKA A ZVIERA: Jarné upratovanie	32
101 DALMATÍNŮV: Labka na privítanie	8	SNEHULIENKA A SEDEM TRPÁSLÍKOV: Do vane, Dudroš!	33
LADY A TRAMP: Dobrý nápad	9	LADY A TRAMP: Tony a Tramp	34
ARIEL, MALÁ MORSKÁ VÍLA: Stačí sa len odvážiť	10	101 DALMATÍNŮV: Fliačik a panter	35
101 DALMATÍNŮV: Ešte jeden príbeh pred spaním	11	POPOLUŠKA: Princov sen	36
KNIHA DŽUNGLE: Baghíra sa odviazal	12	LEVÍ KRÁL: Napoly hakuna, napoly matata	37
KRÁSKA A ZVIERA: Vzájomné poznávanie	13	MAČKY ARISTOKRATKY: Mačky z ulice	38
LADY A TRAMP: Sane, aká slasť	14	ARIEL, MALÁ MORSKÁ VÍLA: Truhlica s pokladmi	39
PINOCCHIO: Veľkolepý darček	15	101 DALMATÍNŮV: Čo je dobré na daždi	40
KNIHA DŽUNGLE: Opíči ošiaľ	16	DUMBO: Požičaj mi svoje uši	41
ARIEL, MALÁ MORSKÁ VÍLA: Ariel sa búri	17	POCAHONTAS: Zvedavý medvedík čistotný	42
LEVÍ KRÁL: Najlepší rybár	18	LEVÍ KRÁL: Lepší stopár	43
MAČKY ARISTOKRATKY: Prechádzka po streche	19	101 DALMATÍNŮV: Fliačikov plán	44
DUMBO: Práca pre Dumba	20	ARIEL, MALÁ MORSKÁ VÍLA: Sebastiánov veľký deň	45
POPOLUŠKA: Každý sa zabáva po svojom	21	ŠÍPKOVÁ RUŽENKA: Magické zatmenie	46
LEVÍ KRÁL: Skutočná odvaha	22	BAMBI: Bambi neznáša búrky	47
KRÁSKA A ZVIERA: Každý má talent	23	PINOCCHIO: Slovník	48
PINOCCHIO: Zázračné uzdravenie	24	LEVÍ KRÁL: Hra na skrývačku	49
POPOLUŠKA: Dobrá noc a sladké sny!	25	POPOLUŠKA: S vetrom opreteký	50
ŠÍPKOVÁ RUŽENKA: Dokonalé šaty	26	KNIHA DŽUNGLE: Záchranca Balú	51
BAMBI: Jar je tu!	27	LADY A TRAMP: Špagety a mäsové guľky	52
SNEHULIENKA A SEDEM TRPÁSLÍKOV: Oslava stretnutia	28	ARIEL, MALÁ MORSKÁ VÍLA: Čarovná hracia skrinka	53
MAČKY ARISTOKRATKY: Najlepšia pestúnka	29	BAMBI: Slušné správanie	54

DUMBO: Tichá pošta	55	DUMBO: Lietajúci myšiak	80
LADY A TRAMP: Zavýjať na mesiac	56	POCAHONTAS: Mikova divoká jazda	81
101 DALMATÍNOV: Pestúnkino tajomstvo	57	PINOCCHIO: Dobré predsavzatia	82
ŠÍPKOVÁ RUŽENKA: Vedieť počúvať	58	101 DALMATÍNOV: Malý hladoš	83
KNIHA DŽUNGLE: Zberatelia	59	BAMBI: Úžasný objav	84
DUMBO: Odvážny čin	60	DUMBO: Skrývačka	85
KRÁSKA A ZVIERA: Dvom to ide lepšie	61	MAČKY ARISTOKRATKY: Rozprávka pre Grófkú	86
POPOLUŠKA: Sila snov	62	LEVÍ KRÁL: Detská hra	87
KNIHA DŽUNGLE: Jaskyňa smrti	63	PINOCCHIO: Priateľstvo	88
BAMBI: Záchranca skunk	64	101 DALMATÍNOV: Cruella vidí všade škvrny	89
MAČKY ARISTOKRATKY: Raňajky à la Gavalier	65	SNEHULIENKA A SEDEM TRPÁSĹÍKOV: V núde poznáš priateľa	90
ŠÍPKOVÁ RUŽENKA: Maliny	66	KNIHA DŽUNGLE: Mauglí nechce spať	91
KNIHA DŽUNGLE: Hladný Ká	67	BAMBI: Zimný spánok	92
PINOCCHIO: Prvý kúpeľ v roku	68	DUMBO: Predstavenie musí pokračovať	93
LADY A TRAMP: Psí život	69	LEVÍ KRÁL: Máš ju!	94
POPOLUŠKA: Áko sa správa princezná	70	LADY A TRAMP: Trampov priateľ	95
SNEHULIENKA A SEDEM TRPÁSĹÍKOV: Zlá kráľovná	71	MAČKY ARISTOKRATKY: Zmierenie	96
BAMBI: Objavovanie	72	PINOCCHIO: Hra	97
SNEHULIENKA A SEDEM TRPÁSĹÍKOV: Zlá kráľovná 2	73	LEVÍ KRÁL: Obrázky na oblohe	98
LEVÍ KRÁL: Smutný hrošík	74	LADY A TRAMP: Návštevník zo severu	99
SNEHULIENKA A SEDEM TRPÁSĹÍKOV: Zlá kráľovná 3	75	KNIHA DŽUNGLE: Otázka času	100
KRÁSKA A ZVIERA: Vzájomné podakovanie	76	PINOCCHIO: Pepito, zobuď sa!	101
SNEHULIENKA A SEDEM TRPÁSĹÍKOV: Zlá kráľovná 4	77	BAMBI: Veľké dobrodružstvo	102
MAČKY ARISTOKRATKY: Veľké tajomstvá	78	ŠÍPKOVÁ RUŽENKA: Váha tradície	103
SNEHULIENKA A SEDEM TRPÁSĹÍKOV: Zlá kráľovná 5	79	POCAHONTAS: Splnená úloha	104

Disney
PRINCEZNÁ
Popoluška

Narodeniny s prekvapením

„Vstávaj, Žak, vstávaj!“ kričal Gus.
„Nechaj ma, Gus!“ mumlal Žak.

„Nie, nie, Žak, vstávaj,“ ťahal Gus svojho kamaráta za chvost, „dnes je výnimočný deň! Popoluška má narodeniny!“

Žak vystrelil ako struna a posadil sa:

„Dnes?“ zopakoval prekvapene a doširoka otvoril oči.

Gus sa usmial a prikyvoval hlavou.

„No tak, poďme,“ okríkol ho Žak, ktorý bol razom ako vymenený. „Poponáhľajme sa, máme pred sebou hromadu vecí, ktoré ešte musíme zariadiť.“

Čoskoro sa vtáčiky a myšky zhromaždili na parapete, aby sa poradili, čo by miléj Snehulienke urobilo najväčšiu radosť.

„Môžeme upiecť tortu,“ ponúkli sa Suzy s Perlou.

„A dráždiť Lu-Lu-Lucifera,“ okríkol ich Gus jachtavým hlasom. „Viete, čo to znamená piecť tortu? To musíte ísť do kuchyne a zobrať múku a vajcia!“ vyratúval.

„My sa o kocúra postaráme,“ odvážne dodali Mert a Bert.

Vtáčiky sa chceli postarať o výzdobu a dávali to najavo hlasitým štebotaním.

„Ešte nám chýba darček,“ pripomínal Žak ostatným..

„Niečo pekné!“ zvolal Gus.

„Ja viem,“ odvetil Žak. „Včera v noci, keď som hľadal niečo pod zub, som v smetiach zazrel krásne papučky. Zhora síce mali dierku, ale podrážka bola ešte dobrá.“

„Mohli by sme ich opraviť,“ zborovo navrhli myšky.

„Toto som si schoval,“ riekol Žak a z malej taštičky vytiahol kus červenej stužky. „Môžeme ju použiť. Tak šup-šup! Rýchlo do práce!“ zvolal.

Myšky a vtáčiky sa celý deň lopotili, aby urobili Popoluške radosť. Teraz malí kamaráti čakali na dievčinku, až príde do izbičky v podkroví, kde už bolo všetko pripravené.

„Už ide!“ zašeplal Gus.

Žak škrtol zápalku a zapálil sviečku zastrčenú do torty veľkej asi ako čajová šálka. Hneď vedľa boli opravené a zabalené papučky. Okolo nich sa vinula červená stužka uviazaná v tvare ruže. Vtom sa otvorili dvere.

„Prekvapenie!“ zvolali myšky.

Vtáčiky vyleteli až k stropu a odtiaľ zasypávali kamarátku konfetami.

„Ach, môj bože!“ vykrikla Popoluška.

„Krásne narodeniny,“ povedal Gus slávnostným hlasom.

„To je nádhera,“ vydýchla Popoluška. „Ale obávam sa, že ste si to poplietli. Ja nemám narodeniny.“

Gusovi zamrzol úsmev na tvári.

„Naozaj?“ opýtal sa neveriacky.

Ostatní zmĺkli.

„Ale práve to robí z prekvapenia naozajstné prekvapenie!“ zvolala Popoluška a s veľkou radosťou začala deliť maličkú tortu medzi svojich kamarátov.

Disney Pinocchio

Darček od Geppetta

Geppetto mal plné ruky práce s farbením hodinového stroja, keď mu niečo prišlo na um.

„Už viem, čo vyrobím z tohto nájdeneho polienka!“ oznámil svojmu kocúrovi Figarovi. „Nejakú peknú bábkú!“

Prestal sa zaoberať hodinami a usilovne sa pustil do práce. Len čo bábkú dokončil, šiel hľadať farby a látky.

„Tak sa na to pozrime, Figaro, dáme tej bábkke modré alebo zelené oči? Vlasy budú svetlé alebo tmavé? A čo šaty?“

Vtom počul akési zvuky. Pristúpil k oknu a vonku uvidel deti. Vracali sa domov zo školy a podchvíľou sa nahlas veselo chichotali.

„Kiežby som mal deti!“ povzdychol si.

Jedno malé dievčatko išlo potichu s mamičkou. Ostýchavo a nenápadne si prezeralo skupinku dievčat, ktoré prechádzali okolo nej.

„Musela sa prísťahovať iba nedávno,“ pomyslel si Geppetto. „Iste by chcela mať nejakú kamarátku.“

Vyklonil sa z okna a zavolať na dievčatko: „Prepáč... Ale myslím, že by si mi mohla poradiť...“

Dievčatko nesmelé vykročilo smerom k rezbárovmu domu. Mamičku ťahala za ruku. Geppetto ju pozval na návštevu dielne. Aká príležitosť!

„Tuhľa moja priateľka by potrebovala namaľovať oči,“ ukázal Geppetto na drevenú bábkú, ktorú

práve vystrúhal. „Iba neviem, akú farbu mám vybrať. Čo si myslíš?“

„Zelenú!“ bez najmenšieho zaváhania vyhrklo dievčatko.

Geppetto vzal fľaštičku s farbou a na drevenú tváričku namaľoval dve obrovské oči.

„A čo vlasy?“

„Tmavé!“ odvetilo dievčatko.

Geppetto dôkladne vykreslil na hlave bábkky tmavé kučery.

„A bude potrebovať aj nejaké šaty, že? Čo myslíš, ktoré by sa jej viac hodili? Červené, zelené, modré alebo fialové?“ pokračoval rezbár a spýtavo sa pozrel na dievčatko.

„Fialové,“ povedalo dievčatko, keď si očami rýchlo skontrolovalo, akú farbu majú tie jej.

Geppetto spichol pre bábkú malinké fialové šatôčky. Nakoniec jej na tvár priдал usmievavé červené pery.

„Ešte jedna vec...“ dodal. „Trávim v dielni celé dni a mám veľa práce. Obávam sa, že by sa tu mohla sama nudiť. Urobila by si pre mňa ešte niečo? Nechcela by si sa o ňu starať?“

„Ach, veľmi rada! Ďakujem!“ zvolalo dievčatko a očka mu žiarili šťastím.

Zobrala bábkú do náručia a vybehla z dielne.

„Ďakujem vám,“ prehovorila mamička, „bol by z vás úžasný otecko!“

Geppetto sa pousmial. „Len keby sa mi niečo také pošťastilo,“ pomyslel si.

Disney KNIHA DŽUNGLE

Podme na ryby!

„Dobre, ty malý tvrdohlavec,“ vyhlásil Balú, „dnes ťa naučím, ako medvede lovia ryby!“

Chlapec bol nadšený. Svojho nového kamaráta mal veľmi rád. Balú totiž väčšinu svojho času venoval najmä hre a hľadaniu zábavy v džungli, a to isté mal rád aj Mauglí.

„Pozri sa sem, maličký,“ vyzval Balú Mauglího, keď sa priblížili k brehu rieky. „Stačí, keď počkáš, až okolo popláva rybička a potom... Šup!“

Balú vytiahol trepotajúcu sa rybu pohybom rýchlym ako blesk.

„Teraz ty!“

Mauglí sa posadil a nehybne vyčkával, až okolo popláva rybka. Potom... Člap! Skočil po hlave do vody.

„Hm,“ zhodnotil jeho výkon Balú, keď chlapčeka vylovil z vody a mokrého ako myš ho zas posadil na breh. „Ukážem ti moju druhú techniku.“

Balú s Mauglíom zamierili ďalej proti prúdu rieky. Netrvalo dlho a nad hladinou uvideli ryby, ktoré sa svižnými skokmi blížili k vodopádu.

Balú opatrne vstúpil do vody, počkal si, až jedna z rýb vyskočí nad hladinu a potom... Chňap! Rybku zachytil priamo vo vzduchu!

„A teraz ty, maličký.“

Mauglí vstúpil do vody, rovnako ako Balú. Počkal si, až sa rybka vymrští z vody a vrhol sa na ňu.

Žblnk!

„Dobre, takže plán C,“ povedal Balú, keď vytiahol Mauglího z vody. „Zavediem ťa k veľkému vodopádu. Je to moje obľúbené miesto. Tam ti ryby budú padať rovno do rúk, a to vôbec nepreháňam. Veď uvidíš sám! Stačí sa iba natiahnuť a jednu si chytiť.“

Spoločne sa vydali k veľkému vodopádu. A medveď mal naozaj pravdu. Ryby tu padali dolu v prúde vody. Chytiť si jednu z nich bude hračka!

Balú v mihu chytil rybičku, čo u Mauglího vyvolalo vlnu obdivu.

„Tentoraz sa mi to už určite podarí. Pozri sa na mňa, Balú!“ zvolal nadšene Mauglí.

Na tvári sa mu usadil sústredený výraz. Potom... Pfiíí! Chlapček skutočne držal v rukách rybu. Ale o sekundu sa mu vyklzla a skočila naspäť do vody. Mauglí si zhlboka vzdychol. Smutne si prezeral naprázdno zovreté ruky. Bol veľmi sklamaný, že ani tentoraz nič nechytil.

„Vieš ty čo, maličký?“ potľapkal ho Balú obrovitánskou labou po útlych ramienkach. „Myslím, že sa až veľmi snažíš. Život v džungli by nemal takto vyzeráť!“

Mal by byť plný smiechu, zábavy, hier, radosti. Jednoducho... žiadne starosti,“ vysvetľoval Balú. Potom sa pozrel chlapcovi do očí a pokračoval: „Vieš ty čo? Necháme lovenie rýb a radšej si pôjdeme sťahovať banány, to nám pôjde lepšie.“

A Mauglí s radosťou súhlasil.

Disney 101 DALMATÍNOV

Labka na privítanie

Keď sa vyčerpané a vyhladnuté šteniatka usalašili v teplom a útulnom humne, jedno po druhom si naplnili bruška krémovo hustým kravským mliekom.

„Už sme ani neverili, že by sme vás tu ešte niekedy mohli vidieť,“ povedal priateľský pes Collie smerom k Pongovi a Perdite, ktorí práve na toto miesto priviedli svoje šteniatka.

„Sme vám veľmi zaviazaní, že ste nás prijali,“ zamumlala vyčerpaná Perdita.

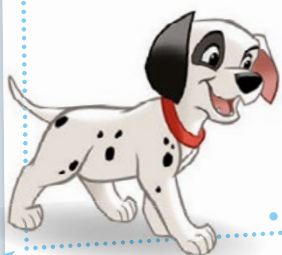
„To nestojí za reč,“ odpovedal Collie.

„Pozrite sa na týchto miláčikov,“ ozvala sa jedna z kráv. „Ešte nikdy som nevidela toľko psích drobčiekov na jednom mieste.“

Pongo s Perditou a šteniatkami sa práve vrátili z dlhého a náročného pochodu v mrazivom počasí. Bolo už dosť neskoro a drobčiekovia, ktorí sa ešte nenapili, sotva udržali otvorené viečka.

Uniesli ich Jasper s Horácom, dvaja odporní prisluhovači Cruelly. Pongo s Perditou ich zachránili v poslednej chvíli, inak by skončili ako kočky na kabát. Niet pochýb, že by sa to stalo.

Šteniatka si posadali okolo gazdovského psa. Nuťáčky stokrát zakňučali slová vďaky.

„Nemáte za čo, deťúrence moje, naozaj nie je za čo,“ povedal veľký vychudnutý pes a milo sa na ne usmial.

„Máte tu každý deň na večeru mlieko?“ vyzvedal Rolly.

„Kdeže! Jeme to, čo sa vypestuje na poli, a som si istý, že je to často výživnejšie ako bežné zvieracie žrádlo, ktoré dostávajú psy v meste. Potrebujeme poriadnu a hodnotnú stravu, aby sme mali dosť síl na prácu, ktorej je tu neúrekom.“

„A to je na vidieku stále taká strašná zima?“ opýtal sa Fliačik, ktorý bol rovnako ako jeho súrodenci zvyknutý na teplejšie prostredie.

„Nie, stále nie,“ odpovedal Collie. „Vy všetci pochádzate z mesta, že áno? Ale medzi životom na vidieku a v meste je veľa rozdielov. Vezmite si napríklad vôdzku... tu s ňou psy nechodia. Je tu veľa miesta na behanie a túlanie, takže chodíme, kam sa nám zachce.“

Nie je tu ani toľko psov ako v meste, zato je tu veľa iných zvierat... také, ktoré u vás na ulici nikdy nestretnete, a majú voľnosť. Kravy, ovce, kone, husi...“

Odrazu sa Collie zarazil. Nastražil uši a začul slabé odľukovanie. Pozrel sa na psy a zistil, že všetky vrátane Ponga a Perdity už dávno spokojne oddychujú.

„Úbožiatka,“ zašeplal, „cesta bola pre ne určite neznesiteľná. Kiežby sa im čoskoro podarilo nájsť domov a verných priateľov!“

Lady a TRAMP

Dobrý nápad

„Deti! Už je neskoro a musíte ísť spať, okamžite!“ oznámila kokeršpanielka Lady.

Rozšantené šteniatka ale nič nepočuli. Jedna zo psích slečien obhrýzala starú tenisovú loptičku, jej dve sestričky sa hrali na naháňačku a braček zvädzal tuhý boj s Jakubovou papučou, pričom vrčal ako šelma.

„Do postele! Ale hned! Šup!“ volala Lady na drobčekov. Potom vzala jedno šteniatko za jemnú kožu na krku, aby ho opatrne premiestnila do peľesteka.

Sotva sa stačila otočiť, drobček vyskočil a rýchlo sa bežal schovať pod stoličku! Tramp, ktorý zatiaľ tento domáci cirkus pobavene sledoval z bezpečia svojho kresla, nakoniec zasiahol.

„A dost! Koniec zábavy! Musíte poslúchať, čo vám mamička hovorí. Ak nie, budem sa naozaj hnevať!“ povedal dôrazne, pričom sa snažil udržať vážny výraz.

Štyri šteniatka stiahli chvostíky a okamžite zamierili do peľesteka.

„Ocko!“ pokúsilo sa jedno z nich vyjednávať. „Nám sa ale vážne nechce spať... Nemohol by si nám povedať nejakú rozprávku?“

„Dobre, ale iba nejakú krátku...“

Tramp začal rozprávať s takou vervou, že sotva lapal po dychu. Vzrušene vykreslil súboj s krysou, ktorá ohrozovala syna Scampa a jeho sestričky. Keď dohovoriť, zistil, že žiadne z detí ešte nezatvorilo oči.

„Tvoj prístup veľmi nefunguje,“ podpichla ho Lady. „Mám dojem, že to tvoje živé rozprávanie ich skôr rozveselilo, než uspalo. Ale viem, čo by ich mohlo upokojiť. Zaspievame im uspávanku!“

Pristúpila k Trampovi a na jeho znamenie začali obaja spoločne spievať. Lady nôtla o lúkach, kvetoch a šírych lánoch, kým Tramp ospevoval čosi celkom iné... falošne a mimo rytmu. Výsledkom bol pekný nesúlady, takže šteniatka sa priam dusili od smiechu...

„To sa teda vôbec nepodarilo...“ skonštatoval Tramp.

„To veru nie...“ uznala Lady.

„Počkaj... Myslím, že mám nápad... Deti, poznáte príbeh o pastierovi, ktorý počítal ovečky?“

„Samozrejme!“ vykriklili šteniatka.

„A viete, ako sa každá ovečka volala? A koľko ich presne bolo?“

„Aha... Tak to nevieme... Nikdy sme ich nepočítali!“

„Ja to viem, ale nepoviem. Takže ich skúste všetky spočítať, každý sám pre seba. Až skončíte, pošepkajte mi výsledok, dobre?“

„Tak dobre,“ zborovo súhlasili šteniatka.

O desať minút už hlboko odľukovali. Lady sa usmiala na Trampa.

Disney
PRINCEZNÁ
ARIEL MALÁ
MORSKÁ VÍLA

Stačí sa len odvážiť

Dirigent kráľovského orchestra, krab Sebastián, bol rozčarovaný. Skúška na budúci koncert bola jedna veľká katastrofa!

„Takto nikdy nebudeme pripravení na narodeniny kráľa Tritona!“ hromžil na hudobníkov.

Samozrejme, že orchester nehral až tak zle... Až na Korálku s činelmi. Malá víla bola príliš rozrušená. Buď činely zo skladby úplne vypustila, alebo ich nechávala zaznieť v nesprávnom čase. Sebastián div že nevybuchol, a preto sa rozhodol, že skúšku odloží na inokedy.

„Nemá dôvod sa hnevať!“ utešovala vílu Ariel. „Keby si len videla, akú kyslú tvár vystrúhal, keď som prvýkrát plávala po morskej hladine.“

„Po morskej hladine,“ divila sa Korálka. „To je ale nebezpečné!“

„Ani nie, stačí sa len odvážiť. Ľudský svet je taký zábavný. Poď, ukážem ti moju tajnú jaskyňu. Mám tam schované všetky svoje poklady.“

Cestou stretli Fabia, modro-žltú ryбку, a všetci traja sa zvesela vybrali do jaskyne. Korálka žasla nad ľudskými predmetmi, ktoré Ariel našla na dne oceána alebo vo vrakoch.

„Ja by som sa bála,“ bez zahanbenia priznala Korálka.

„Vôbec nie!“ zvolala Ariel. „Poďme! A buď tu ako doma!“

A ťahala ju k starej plachetnici. V kapitánskej kajute bola truhla. Korálka tam objavila saténové tienidlo z lampy. Hneď potom ju Ariel zaviedla nad hladinu, aby sa čajky Majky opýtala, na čo to slúžilo. Nájdenny predmet sa víle tak veľmi zapáčil, že si ho odniesla domov na pamiatku.

Na druhý deň malá morská víla prekvapila Korálku v jaskyni, ako si sama pre seba spievala. Jej hlas bol očarujúci, no napriek tomu odmietala spievať pred ostatnými.

Ale čo sa nestalo! V deň koncertu Ariel stratila hlas, a tak poradila Sebastiánovi, aby oslovil vílu Korálku, aby ju zastúpila.

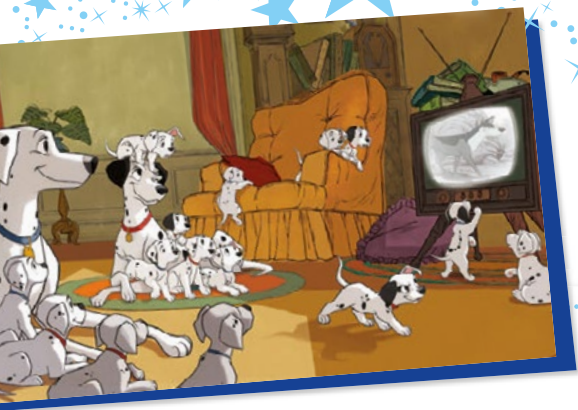
Stačí sa iba odvážiť,“ povzbudzoval ju Fabio. „Pamätáš si, keď sme spoločne prehľadali vrak? Alebo keď sme vyplávali na hladinu... a zvládla si to.“

Korálka si dodala odvahy a smelo vstúpila na pódium. Len-len že neomdlela od trémy pred kráľom Tritonom a zaplneným hľadiskom. Začala trochu opatrne, ale potom spievala čoraz hlasnejšie a hlasnejšie. Keď skončila, ozval sa búrlivý potlesk. Bol to veľký úspech!

„Ach, aký úžasný talent,“ rozplýval sa Sebastián. „Necháš činely! Odo dneška ťa menujem kráľovskou sólistkou! Čo na to povieš?“

„No... len tolko... stačí sa odvážiť,“ rozosmiala sa morská víla a od radosti skočila Ariel a Fabiovi okolo krku.

Disney 101 DALMATÍNOV

Ešte jeden príbeh pred spaním

Bolo už neskoro, ale psi drobčiekovia Ponga a Perdity ešte nespali. Niežebý sa im nechcelo ísť do peleštek, problém bol v tom, že pre jedno zo šteniatok bolo ešte veľmi skoro. Hádajte, ktoré to bolo? Lucky, ako inak! Stále nemohol zabudnúť na dobrodružstvá Hromového Bleska, ktoré dnes večer sledoval.

„Spomínate si, kamaráti, ako sa to všetko začalo? Keď sa prehnala víchrica a jedným silným poryvom zničila most? Fíí! Ako by ho vyhodili do vzduchu! Presný zásah!“ rozvášnil sa Lucky.

„Áno, Lucky,“ zavrčala Penny. „Pripomínaš nám to asi stokrát za minútu!“

„Naozaj? Pretože to nemá chybu! A tá chvíľka, keď...“

„Lucky!“ vykrikol Rolly. „Všetci sme sa dnes dívali na večerníček. Nemusíš nám to rozprávať znova.“

„Viem, chcel som iba povedať, že keď Hromový Blesk nájde to dievčatko a beží za šerifom, no jednoducho...“

„Lucky, je neskoro!“ vyštekol Fliačik. „Chceme už spať!“

Šteniatko si položilo ňufáčik na labky a povzdychlo si:

„Dobre! Už mlčím.“

Bodkované psie guľôčky konečne vytvorili oči.

„Ach! A keď šerif prikázal Bleskovi, aby vyliezol na útes, urobil to, ťahal lano v zuboch, aby dievčatku pomohol nahor...“ mrmlal si Lucky pre seba.

„Lucky,“ ohnal sa po ňom Pepper. „Nechaj už toho Bleska tak! Chceme spať!“

„Máš pravdu,“ vystrel si Lucky labky. „Ale počkaj predsa!“

Opäť sa posadil.

„Ako ho mám nechať len tak, keď práve teraz prenáša dievčatko cez zručaný most a zachraňuje ho pred všetkým, čo sa naň valí?“

„Nepochopil si to. Jednoducho... chceme ticho, aby sme mohli spať,“ vysvetlil Fliačik.

„Chceš tým povedať, že nechcete, aby som vám porozprával koniec, keď sa Blesk vráti do hôr a v jaskyni narazí na tu čudnú vec?“

„Presne tak!“ zborovo vykriklí bračkovia a sestričky.

„To ste mali povedať skôr,“ ukončil Lucky. „Tak dobrú noc!“

Potom Lucky zatvoril oči. Šteniatka sa konečne mohli oddávať spánku, avšak asi tak o minútku sa posadila Penny.

„Tak? Čo tam teda našiel?“ opýtala sa.

„Áno,“ zakňučal Fliačik, „to mi akosi uniklo.“

„Mne taktiež,“ pridala sa Rolly. „Lucky, čo tam presne našiel? Prezrad' nám to!“

Ale žiadnej odpovede sa nedočkal. Všetky šteniatka sa úplne prebrali... iba Lucky sladko spal!

Disney KNIHA DŽUNGLE

Baghíra sa odviazal

Mauglí sa točil v kruhu a pritom si pospevoval.

„Čo to robíš?“ vyzvedal Baghíra, ktorý sedel na konári stromu.

„Trénujem na medveďa,“ odpovedal mu Mauglí. „Mal by si to tiež skúsiť.“

„Ja?“ začudoval sa Baghíra. „Niečo také by som nikdy neurobil.“

„Prečo nie?“ vyzvedal chlapec.

„No, som predsa panter, a tak sa mi to páči,“ odpovedal Baghíra. „Tristo striel okovaných, prečo by som mal byť medveďom?“

„Robíš si žarty?“ vykrikol Mauglí. „Medvede majú zo života najviac! Celý deň sa len povalujú a jedia mravce!“

„Mravce?“ začudoval sa Baghíra. „A to sa dá jesť?“

„Samozrejme!“ odvetil chlapec. „No... najskôr to štekli v krku. Ale rýchlo si na to zvykneš.“

„Ty si to skúsil?“ opýtal sa Baghíra.

„Ešte nie,“ priznal sa Mauglí. „Ale určite to urobím.“

„Ako chceš,“ dodal panter bez záujmu. Chlapec chvíľu premýšľal.

„A keby si bol medveďom, jedol by si ovocie, pil by si kokosové mlieko a bol by si rovnako spokojný ako my!“

„Keď to hovoríš,“ odpovedal

Baghíra. „Ale ja skutočne nevidím nič zlé na tom, že som panter. Vlastne sa mi to páči. Dokonca veľmi.“

Nemám jediný dôvod, prečo by som to menil,“ dokončila Baghíra.

„Myslím si, že máš strach,“ pokračoval Mauglí.

„Vôbec nie! Čoho by som sa bál?“ Baghíra sa postavil na nohy, povystieral sa a ladne zoskočil zo stromu.

„Veď práve,“ dodal Mauglí, „tak prečo to neskúsiť?“

„Ty sa mi vysmievaš, je to tak?“ chcel vedieť Baghíra.

„Vieš, aký je tvoj problém? S tebou je to ako v mravenisku, stále je tam rušno,“ uprel Mauglí pohľad na Baghíru. „No tak, poď si so mnou zatancovať!“ vykrikol a chytil pantera za labu.

Baghíra sa dal do tanca, pokyvoval labami a vlnil chvost.

„Presne tak!“ volal Mauglí.

„Vieš ty čo?“ riekol Baghíra. „Nakoniec to nie je až také zlé.“

„Tak vidíš, ide ti to!“ nadšene odvetil Mauglí. „To je to, čo som ti vravel... Preto je úžasné byť medveďom!“

Chlapec dotancoval a spokojne sa uvelebil na mäkučkom mechu.

„Nebolo to zlé, však?“ opýtal sa.

„Vlastne,“ odpovedal Baghíra, pričom si škrabkal chrbát o neďaleký kameň, „je to celkom zábava.“

„Tak poďme ešte raz!“ zvolal Mauglí.

A opäť sa dali do tanca.

Disney KRÁSKA A ZVIERA

Vzájomné poznávanie

Zviera si zhlboka povzdychlo. Hoci už uplynulo veľa dní od chvíle, kedy prišla Bella do zámku, pripadalo mu, že si k sebe nikdy nenájdu cestu.

„Nakoniec nemá žiadny dôvod, aby ma milovala,“ priznal sa svojim spoločníkom. „Stalo sa zo mňa desivé monštrum.“

„Ale no tak,“ ozvala sa pani Bacuľka. „Za vaším telesným vzhľadom sa skrýva srdce odvážneho princa, ktorým v skutočnosti ste.“

„Ukážte Belle aj svoju druhú stránku,“ pridala sa do hovoru Svetlonos. „Tú, ktorú nepozná... nežnejšiu, pozornejšiu...“

„Áno... a menej namosúrenú!“ dodal zvesela Všadebol.

Pani Bacuľka sa zamračila. Jej syn sa k netvorovi správal neúctivo, ale v kútiku duše musela priznať, že hradný pán mal zlú povahu.

„Celú noc snežilo. Čo keby som Belle ponúkol vyhlídkovú jazdu na saniach?“

„Mladá dáma bude určite okúzlená!“ súhlasil Svetlonos.

Netvor sa rozhodol, že si dá tú prácu a urobí niečo, aby Bellu potešil. Vyleštil staré sane, ktoré hrdzaveli v stajni, potom do nich zapriahol Bellinho koňa a odobral sa k zámockej bráne.

„Čo by ste povedali na vyhlídkovú jazdu na saniach?“ zvolal.

Bella s radosťou prikývla. Konečne trochu rozptýlenia. Rýchlo prehodila na seba zimný plášť a vybehla von.

Celá nedočkavá sa posadila do saní a kočiš švihol bičom. Sane sa ľahko kĺzali po snehu a smerovali čoraz hlbšie do lesa. Keď prešli nevelkou čistinkou, zastavili sa na brehu zamrznutého jazera, ktoré sa v zimnom slnku nádherne jagalo.

„Ako v rozprávke!“ nadchla sa Bella, keď sa rozhliadala vôkol.

„Toto je moje tajné miesto. Pevne som dúfal, že sa vám bude páčiť...“

Vzápätí Bella vytiahla košík plný koláčikov. Sedeli na saniach a pochutnávali si na maškrtách. Potom netvor podal Belle korčule a spoločne stúpili na ľad. Netvor bol taký nešikovný, že sa sotva udržal na nohách. Snažil sa ovládať a zadržiaval hnev, kým ho Bella trpezlivo učila korčuľovať. Obaja sa pritom nesmierne bavili. Na konci dňa im bolo takmer ľúto, že sa musia vrátiť do zámku...

„Bella, a čo keby sme dnes spolu po večerali?“ nasmelo jej navrhol netvor. „Zvyčajne radšej zostávate vo svojej komnate, ale predsa by som...“

„Ach, veľmi rada,“ prerušila ho Bella, pričom neskrývala svoju radosť.

Jej hostiteľ bol dnes šarmantný. Teraz bolo na nej, aby aj ona ukázala snahu... Keď sa naučíte navzájom sa poznávať, môže vám to zmeniť život k lepšiemu!

Lady a TRAMP

Sane, aká slasť

Lady pozorovala Jakuba s Betkou, ako sa vracajú z prechádzky. Jakub ťahal sane a Betka niesla v náručí ich synčeka.

Všetci traja boli celí od snehu, líca mali vyštípané od mrazu a na tvárach úsmev od ucha k uchu.

„Dobre sme sa pobavili, však?“ opýtal sa Jakub.

„Nepamätám si, kedy som sa naposledy tak veľmi nasmiala,“ odpovedala Betka.

„Poďme si vyzliecť mokré šaty, aby sme nenachladli,“ povedal Jakub, keď prišli domov.

„To je dobrý nápad,“ súhlasila Betka. „A dáme si aj hrnček horúceho čaju.“

Jakub oprel sane o zábradlie, a potom bežali do obývačky, aby sa ohriali.

Vtom prišiel Tramp a všimlo si Lady, ktorá si sánky zvedavo obzerala.

„Čo keby sme si požičali to ich vozidlo a vydali sa na malú jazdu?“ navrhol.

„A čo to vlastne je?“ vyzvedala Lady.

„Sane,“ vysvetľoval Tramp.

„Hm... a na čo sú dobré?“

„Lahko sa kľžu dolu kopcom!“

„Ach! To sa mi zdá nebezpečné,“ zaváhala sučka.

„Ale vôbec nie!“ uistoval ju Tramp.

„Vonku je veľká zima,“ vyhlásila Lady, ktorej sa myšlienka na kĺzanie vôbec nepáčila.

„Ale no tak! Pod!“ trval na svojom Tramp. „Bude to skvelé, uvidíš! Jakub s Betkou vyzerali nadšene!“

Tramp schytil lano do zubov a už aj ťahal sane po schodoch až na samý koniec verandy.

Lady si na ne vyskočila a nechala Trampa, aby ich ťahal po zasneženej ulici. O chvíľu prišli na vrchol neďalekého kopca.

„To je výhľad, však?“ zvolal Tramp, sotva tam dorazili.

„Naozaj!“ súhlasila Lady. „Prekrásny! A čo teraz?“

„No čo... skĺzneme sa dolu!“ odvážne povedal Tramp.

Jediným kývnutím labky uviedol sane do pohybu, v poslednej chvíli na ne naskočil a...

„Ach, miláčik!“ zakňučala Lady.

Psíky leteli dolu kopcom tak rýchlo, až im uši viali vo vetre ako zástavy.

„Drž sa!“ volal Tramp.

Lady takmer ani nedýchala, zato Tramp bol vo svojom živle. No vtom sa dostali na poľadovicu, sane sa párkrát prudko zhupli a obidvaja pristali v hromade čerstvo napadaného snehu.

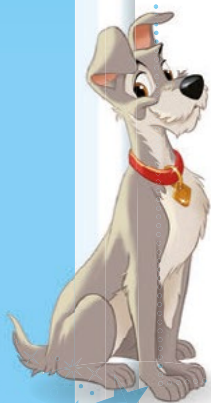
Tramp sa rýchlo postavil na nohy.

„Lady! Všetko v poriadku?“ opýtal sa celý ustaraný.

„Či som v poriadku?“ vykrikla Lady.

Chcela byť čo najskôr hore na kopci, ak jej to sane, ktoré ťahala v zuboch, dovolia.

„No tak, Tramp, pohni sa! Chcem sa ešte raz skĺznut!“

Disney Pinocchio

Veľkolepý darček

Pinocchio bol ten najšťastnejší chlapec na svete a dobre to vedel. Od tej chvíle už nebol len drevená bábka, ale naozajstný, celkom živý chlapec! A navyše si uvedomoval, že za to môže ďakovať Geppettovi, ktorý si ho tak veľmi želal.

„Rád by som sa otekovi niečím odvdiaľil,“ pomyslel si jedného dňa.

No keďže nemal peniaze, rozhodol sa, že mu vyrobí darček sám.

„Požičiam si ockovo náradie a z dreva mu niečo vyrežem.“

A tak raz popoludní, keď bol Geppetto preč, posadil sa Pinocchio k jeho pracovnému stolu. Chvíľu sa nasmelo rozzhliadal okolo a potom posmutnel. Uvedomil si, že vôbec netuší, ako sa s drevom pracuje. Takže vyrobiť darček pre ocka nebude také jednoduché.

„Príde mi to nebezpečné,“ pomyslel si, keď si prezeral dláto. „Ocko by mi asi nedovolil bez dozoru s ním pracovať.“

Preto sa rozhodol, že daruje niečo iné.

„Pripravím mu niečo dobré pod zub!“

Najprv sa potešil, čo dobré vymyslel, ale vzápätí tento nápad zavrhol.

Čo by mu pripravil, keď nevie variť?

„Vlastne,“ zaváhal, „ocko mi vždy zdôrazňoval, aby som sa nepribližoval k ohňu.“

Keď uvidel Geppettov akordeón odložený na stole, dostal ďalší nápad.

„Už to mám!“ vykrikol. „Otecko má veľmi rád hudbu. Zložím a zaspievam mu

nejakú vlastnú pesničku. To bude úžasný darček!“ tešil sa chlapec.

Pinocchio schytil hudobný nástroj a začal hrať. Avšak zvuky, ktoré z neho vyludzoval, boli... neharmonické!

„Hm... Na akordeón hrať neviem, a dokonca ani napísať pesničku...“ riekol smutne.

Sklamane odložil hudobný nástroj na podlahu a zostal bezradne stáť uprostred miestnosti.

Keď sa Geppetto podvečer vrátil domov, všimol si chlapcovu uslzenú tvár.

„Čože sa stalo, maličký?“ pristúpil k nemu a láskavo ho objal.

Pinocchio mu cez slzy vysvetlil, že mu chcel dať darček, ale nedokázal nič vyrobiť. Hneď ako si Geppetto vypočul chlapcove slová, jeho ustaranosť ako mávnutím čarovného prútika zmizla a na tvári sa mu objavil žiarivý úsmev.

Nakoniec to bol ocko, komu sa oči zaliali slzami.

„Synček,“ povedal, „vari nevieš, že len ty sám si ten najkrajší darček, ktorý môže otec dostať?“

„Ja?“ čudoval sa Pinocchio.

„Áno, ty,“ uistil ho Geppetto.

Pinocchio sa celý rozžiaril a od samej radosti dal ockovi na líce obrovitánsky bozk. Geppetto si vzal akordeón a spolu so synčekom spievali a tancovali až do neskorého večera.